

Grund til at stille dem anderledes end Tog- og Lokomotivpersonalet.

ad § 12.

Opholdstillæg tilkommer for Tiden i Henshold til Loven af 1892 § 14 forskellige i Paragraffen nærmere angivne ansatte, der have Bopæl i Kjøbenhavn og Købstæderne eller paa Steder, der efter Indenrigsministerens Skøn maa sættes i Klasse dermed i Henseende til Opholdets Dyrhed. Paragraffen er noget mindre korrekt affattet, idet dens Ordlyd udelukker Indrømmelse af Opholdstillæg á 120 Kr. i Købstæderne, men derimod aabner Udgang til eventuelt at kunne give ansatte i Landkommuner det samme Opholdstillæg som bestemt for Kjøbenhavn. Af sidstnævnte Bestemmelse er der i øvrigt kun gjort Anvendelse for Frederiksbergs og Søbjergs Vedkommende.

Man har i nærværende Forslag formuleret Bestemmelsen saaledes, at Opholdstillægets Størrelse ansættes efter Hensynet til, om vedkommende Sted, ligegyldigt om det er en Købstad eller Landkommune, hvad Dyrhed angaar, staar i Klasse med Kjøbenhavn eller med almindelige Købstæder.

Dernæst har man optaget Bane- og Telegrafformænd, Depotarbejdere og Stationskarle mellem de ansatte, der kunne faa Opholdstillæg. Disse Funktionærer staa nærmest i Klasse med de andre i Paragraffen angivne, og der er i øvrigt til Dels taget Hensyn til Opholdstidets Dyrhed ved Ansættelsen af den Uge- og Dagløn, som de for Tiden oppebære.

ad § 13.

Hvad Størrelsen af Dag- og Timepenge angaar, har man med en enkelt Undtagelse holdt sig til de i Loven af 1892 § 15 opstillede Satser. Som Følge af, at Bane- og Telegrafformænd, Depotarbejdere og Stationskarle foreslaas lønede med Maanedsløn, ere disse ansatte indordnede i denne Paragraf mellem de øvrige specielle Lønningsklasser, saaledes at Bane- og Telegrafformændenes Dagpenge sættes til 3 Kr. og deres Timepenge til 15 D., medens Depotarbejdere og Stationskarle foreslaas lønede med 2 Kr. 40 D. i Dagpenge og 12 D. i Timepenge.

Kontorasstenter erholde ifølge Loven af 1892 Dagpenge og Timepenge af henholdsvis 4 Kr. og 20 D. I nærværende Forslag har man ændret disse Satser til 6 Kr. og 30 D. Den hidtil gældende Beregningsmaade for disse ansatte paafører dem i Virkeligheden Tab, idet de Rejser, som Kontorasstenter komme til at foretage

— og som i de allerfleste Tilfælde udføres for at deltage i Arbejdet ved Rasksejerslyn med dertil hørende Opgørelser og Eftertællinger — i Regelen udstrække sig over flere Dage, og et Bederlag af 4 Kr. pr. Døgn ikke er tilstrækkeligt til at dække de Udgifter, som et saadant Ophold uden for deres Hjem medfører.

Bestemmelsen i Loven af 1892 om, at der for Tog-, Lokomotiv- og Stationspersonalets Rattjeneste mellem Kl. 11 Aften og Kl. 5 Morgen ydes Godtgørelse i Form af Timepenge, er foreslaet udvidet til Lokomotivmestre og Lokomotivformænd, Værtemestre og Værtsførere, Bane- og Telegrafformænd, Depotarbejdere og Bropersonalet (herunder Brofogeder og Broformænd). Disse Funktionærer ere hyppigt nødt til at udføre Tjeneste om Natten, og de have samme Villighedstrav paa at faa et særligt Bederlag herfor som andre ansatte.

ad § 14.

Denne Paragraf er enslydende med § 16 i Loven af 12te April 1892.

ad § 15.

Medens der i Lov af 12te April 1892 (§ 19 Litra l.) kun er fastsat en Aldersgrænse, ved hvilken Statsbanefunktionærer have Ret til at fordrø Afsted med Pension, altsaa uden at præstere Bevis for Svagelighed, har man i nærværende Paragraf foreslaaet en Aldersgrænse (det 70de Aar), ved hvilken der skal meddeles dem Afsted med Pension. Det maa anses for formaalstjenligt at fastsætte en saadan Aldersgrænse, der som Regel vil falde sammen med det Tidspunkt, paa hvilket en Mand ophører at besidde den saavel fysiske som rent hylfiske Kraft, der maa kræves i Stillinger, der saaledes som Statsbanedriftens omsatte mangeartede og i Regelen anstrengende Arbejde.

Man har derhos foreslaaet den Aldersgrænse, ved hvilken de ansatte kunne fordrø deres Afsted med Pension, sat til det 65de Aar, hvilken Grænse i Lov af 12te April 1892 kun var sat for enkelte Tjenestekategorier. Man har ment, at det allerede, naar Tiden er om en saa høj Alder som det 65de Aar, vilde være uden synderlig praktisk Betydning at forlange Løgeattest.

ad § 16.

I denne Paragraf har man fundet det rigtig at give Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar Embedsmænd uden for Statsbanedriften overgaa til et Embede under denne og omvendt. Saadanne Regler findes ikke i den nugældende Lov, men naar et saadant Tilfælde skulde indtræffe, ses der